

**Jöjjetek, Atyám áldottai,
örököljétek az országot,
amely készen áll számotokra
a világ kezdete óta.**

(Mt 25,34b)

Sorsdöntő találkozások

Bartók Béla 23 évesen már elismert zenész volt. Az 1904-es nyarat a felvidéki Gerlicpusztán töltötte, a Fischer kúrián. Zenét szerzett, készült az előtte álló hangversenyekre, élvezte a gyönyörű birtok nyugalomát. Ekkor figyelt fel a szomszédos szobában lakó vendég család fiatal szolgálója, Dósa Lidi énekére. Bartók a dalokat lejegyezte, a sorsdöntő találkozás indította később világhírűvé vált népzenei megőrző és feldolgozó munkásságát.

Sorsdöntő találkozásokkal kezdődött az Úr Jézus földi élete is. Jézus magzatként az anyaméhben édesanyja és József hangját hallhatta elsőként. Máriát, aki tizenévesként kész volt odaadni egész addigi és azutáni életét, hogy a Megváltó édesanyja lehessen. Józsefét, aki akkor még csak Mária jegyese volt és egy anyagtól tudta meg, hogy Mária terhessege isteni csoda. Nem kételkedett a hihetetlen történetben. Nem félt felvállalni a világ szemében megesett lányt és a magzatot. Elhitte a mindenki más számára képtelenségnek tűnő történetet. József és Mária megértették, ki volt a rájuk bízott, még meg sem született Jézus, és minden megváltozott az életükben (Máté evangéliuma 1,18-25).

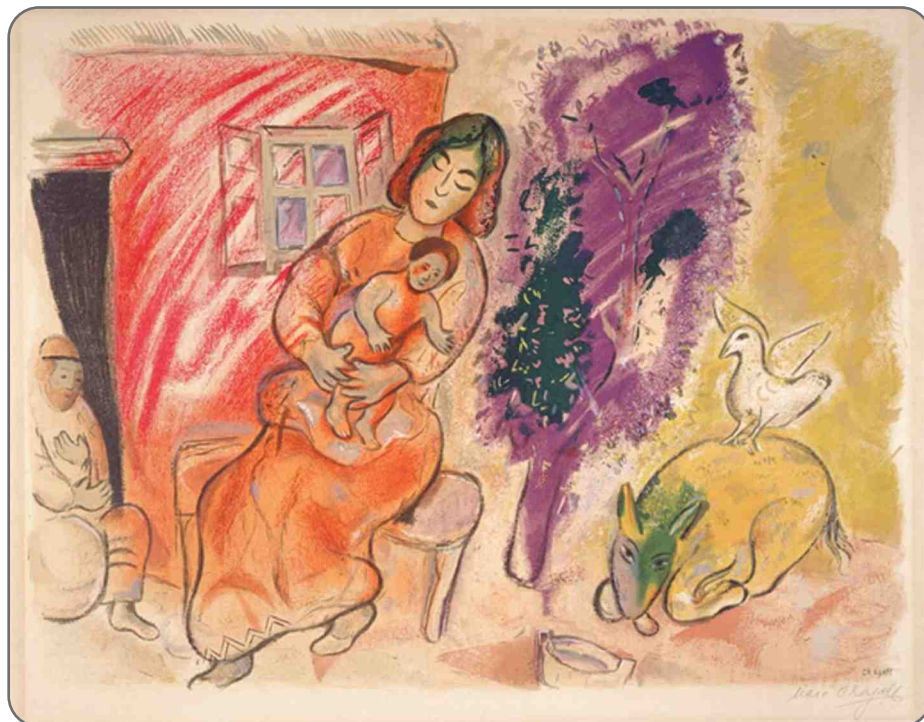
Urunk még Mária méhében növekedett. Mária talán azért, hogy elmeneküljön a szégyen elől, három hónapra idős rokonai Erzsébet és férje Zakariás vendége lett. Azé a családjáé, akik öreg fejjel maguk is egy „csoda-baba” érkezését várták. Mária köszöntésére Erzsébet megtelt Szentlélekkel, és magasztalta az Urat. Ezt az élményt soha nem felej-

tette el aztán. Találkozott a még meg sem született Úr Jézussal, és onnantól kezdve életében semmi sem maradt a régi (Lukács evangéliuma 1, 39-56).

Eljött az a bizonyos csendes éj. A juhászok a mezőn őrizték nyájukat. Mindenki lenézte őket, hiszen a törvény előírásai szerint soha nem voltak tiszták. Elhullott és piszkos állatok között dolgoztak, nem vehettek részt a zsidó templomi szertartásokon. Megvetettként az anyagi követ mégis őket értesítette először az Istenfiú születéséről. S azok, akiket a templomban nem láttak szívesen, körülállták azt, kinek tiszteletére épült a jeruzsálemi szentély. Új embereké váltak, magasztalták az Urat, hirdették boldog-boldogtalan-

nak, hogy eljött a világba a Messiás. Akiket az Isten közelébe se engedtek, miután látták Őt, az Isten Fia első követőivé váltak (Lukács evangéliuma 2,8-20).

Aztán magas rangú külföldi küldöttség jött Izráelbe. Tekintélyes férfiak – hogy hárman voltak-e vagy sem, arról a Biblia hallgat – követték az Istentől értük küldött csillagot Betlehemig. Méltó ajándékokkal halmozták el a világ Királyát, megóvták Heródes haragjától azzal, hogy kerülő úton vitték hazájukba a jó hírt: megérkezett a világba a Megváltó. A sorsformáló találkozás újjá tette őket és valószínűleg mindazokat, akiknek elvitték a születés hírét (Máté evangéliuma 2,1-12).

Marc Chagall: Anyaság (1954, litográfia)

A jeruzsálemi templomban Simeon, az idős zsidó hívő bácsi meglátta a nyolc napos Krisztust. Karjába vette az újszülöttet, áldotta az Istent, mert megértette, hogy beteljesedett az ígéret, eljött a világba annak üdvözítője. Simeon úgy adta vissza lelkét a Teremtőnek, hogy megismerte Megváltóját. Lehet, hogy ez volt élete egyik utolsó találkozása, de a legfontosabb (Lukács evangéliuma 2,25-35).

Őt követte Anna prófétanő, Isten hajlott korú elhívott szolgálója. Végre

meglátta azt, akiért egész életében imádkozott, akiről egész életében tanított és prófétált: Izráel és a világ szabadítóját. Akiben hitt azt most saját szemével láthatta, majd örömmel hirdethette (Lukács evangéliuma 2,36-38).

Az evangélium történeteiben mindazok, akik megismerték és nem utasították el az Urat, újjá születtek. Így volt ez a kereszténység két évezrede során, és így van ez ma is.

Kedves barátunk, olvasónk, gyülekezeti tagunk: találkozta-e már

Jézussal? Átélted-e már, hogy mindent képes megváltoztatni az életedben? Megismerted-e bűnbocsánatát, szeretetét, vigasztalását? Meghallottad-e bölcs szavait a Szentírásból? Átadtad-e már életed kormányrúdját neki, és egyedül neki?

Ne késlekedj, bízd rá magadat, és mindent meg fog változtatni az életedben. Isten Fia nagyon szeretne már találkozni veled.

Kádár László

Hídépítők Nagykátán

Az értelmező szótár szerint a *híd* szónak több jelentése van. Átvitt értelemben összekötő rész lehet két személy, csoport, szint, állapot között. Az emberi kapcsolatok közötti hidat a kommunikáció képezi. Egy közösségen belül az egymáshoz való kötődés egy erős híd lehet. Megállapíthatjuk tehát, hogy egy híd megléte mindenképpen fontos, jelkép értékű. Mi, a nagykátai református gyülekezet azért adtuk újságunknak a HÍD nevet, mert szeretnénk összekötők lenni ember és ember, Isten és ember között.

Elgondolkodtatok már azon, milyen nagy felelősség egy hidat megtervezni, megépíteni, és mekkora bizalom kell egy hídra rálépni, azon átmenni? Mi teljes mértékben tudatában vagyunk felelősségünknek, a bizalmatokat viszont kérjük.

Kedves nagykátai reformátusok! Aki nyitott szemmel jár a városban, láthatta, hogy bő másfél évtizede az öreg imaházat lebontottuk, és egy új templom épült a helyére az Ady Endre úton. Egy maroknyi gyülekezet hűséges, évtizedeken át kitartó imádságát hallgatta meg Istenünk, amikor engedte, segítette felépíteni a templomot. Több mint száz esztendőss gyülekezetünk már az 1950-es évek elejétől tervezte a saját templom felépítését, gyűjtötte az adományokat a munkálatokra. Előt-

tünk járt testvéreink imádsága teljesedett be öt évtizeddel később. Ma már áll a gyülekezet temploma, és nyitva van városunk minden lakója előtt. Az istentiszteletek és igei alkalmak mellett hallgattunk itt már számos koncertet, előadást, néztünk filmeket, szerveztünk nyári ovis és angol nyelvi táborot, volt bábelőadás e falak között.

Most újra egy új híd előtt állunk, amin közösen kell átmennünk. Gyülekezetünk önálló anyaegyházközséggé alakul 2019. január 1-jétől, melyben egy száz esztendőss vágy és várakozás teljesedik be. Az önállósodás egyházjogi háttéréről a gyülekezeti újság előző számaiban már írtunk. Én egy kicsit máshonnan szeretném megvilágítani ezt az öröndetes eseményt.

Önállóvá lenni egy kicsit olyan, mint amikor a gyermekünk nagykorúvá válik. Elvileg már mindent tudnia kellene, felkészült az életre, de még sosem volt ilyen helyzetben. Nagyon átgondolt, elképzelt, megtervezett mindent a jövőjével kapcsolatosan, ám hogy igazából mi és hogyan fog működni, az a gyakorlatban válik el. Így lesz ez most is. Döntésünket sok év imádsága, a költségvetések elemzése, szükségletek, lehetőségek felmérése előzte meg. Hiszem, hogy megfontolt, Istentől vezetett döntést hoztunk.

Kedves református testvérek! Kérünk benneteket, támogassátok közösségünket bizalmatokkal, gyertek velünk az önállósodás útján. Kérjük imáitokat, kérjük részvételeket az alkalmainkon, és kérjük anyagi támogatásokat is. Ez a templom jogilag a gyülekezeté, de egyben minden emberé, aki ide bejön. Mindenkié, aki rálép a bizalom hídjára azzal, hogy szeretné megismerni az Urat, közelebb kerülni hozzá. Mindenkié, aki „csak” egy közösséget keres, ahol figyelnek rá, meghallgatják, elfogadják, szeretik.

Január elsején a mi gyülekezetünk is átmegy egy hídon. Ezt az utat Isten akaratával, tudtával terveztük, hittel, s bizalommal indulunk rajta. Kérlek, biztassatok, támogatassatok bennünket, és gyertek velünk!

„Gyertek, halljátok, ti, istenfélők, mind, hadd mondjam el, mit tett velem! Szám hozzá kiáltott, nyelvem őt magasztalta. Ha álnok szándék lett volna szívemben, nem hallgatott volna meg az Úr. De Isten meghallgatott, figyelt imádságom szavára. Áldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szeretetét nem vonta meg tőlem.” (Zsoltárok 66,16–20)

Dr. Gál Jánosné
gondnok

Lelkészválasztásra készülünk

2019. január 1-jével gyülekeztünk missziói egyházközségből anyaegyházközséggé alakul, és létrejön a *Nagykátai-Tápióvidéki Református Egyházközség*. Ezzel együtt létrejön egy önálló gyülekezeti lelkeszi állás, melynek betöltése a gyülekezet közösségének feladata.

Gyülekezetünk korábbi történetében még nem került sor lelkészválasztásra, hiszen 1915-ös megalakulása óta egyházközségünk még nem volt önálló anyaegyházközség. A hatályos egyházi törvények szerint pedig a lelkészválasztás az anyaegyházközség joga és kötelezettsége.

A választás alapja meghívás vagy pályázat lehet. *Meghívás* útján töltendő be a gyülekezeti lelkeszi állás, ha a presbitérium teljes létszámának kétharmados többségű határozatában dönt a meghívásról, és ebben a határozatában megnevezi a meghívandó lelkészt. A presbitérium köteles bejelenteni az esperesnek, hogy kit kíván meghívni. Ezt követően az esperes egy lelkeszi és egy világi tanácsossal és a gyülekezet két képviselőjével együtt megvizsgálja, hogy a megjelölt személy az egyházi törvények szerint választható-e vagy sem. Amennyiben a vizsgálat eredményeként a jelölt megválasztásának törvényi akadály nincs, úgy az esperes – a presbitériummal egyetértésben – tizenöt napon belül kitér a bemutatkozás, illetve a választás napját. Az esperes a bemutatkozó szolgálatra és a lelkészválasztásra egy lelkeszi és egy világi tanácsosból álló küldöttséget küld ki. A lelkészt a lelkészválasztói közgyűlés választja meg, mely a gyülekezet választásra jogosult tagjaiból áll. A választói gyűlés határozatképes, ha a választásra jogosultaknak 10%-a, de legalább a presbitérium létszámának a kétszerese jelen van. A jelöltet megválasztottnak kell kijelenteni, ha az érvényes szavazatok többségét elnyerte.

Pályázat esetén a pályázatot az esperes írja ki és az egyház hetilap-

jában kell közzétenni a törvények és a gyülekezet által meghatározott részletes feltételeket. A pályázatot a pályázni kívánó jelöltek a hirdetményben előírt határidőig nyújthatják be az espereshez. A benyújtott iratokat az esperes egy lelkeszi és egy világi tanácsossal, továbbá az egyházközség két képviselőjével együtt megvizsgálja, és megállapítja, hogy a pályázó a pályázati feltételeknek megfelel-e. A pályázati feltételeknek megfelelt pályázók közül az egyházközség presbitériuma titkos szavazással 2–5 személyt jelölté minősít és bemutatkozó szolgálatra hív. A választás több jelölt esetén csak titkos szavazással történhet. Egy jelölt esetén a közgyűlés nyílt szavazással is dönthet.

Amennyiben a többséget egyik jelölt sem nyerte el, a legtöbb szavazatot kapott két jelöltre új szavazást kell elrendelni és lefolytatni, és azt kell megválasztottnak tekinteni, aki az ismételt szavazás eredményeként a szavazatok többségét elnyerte.

A választás eredményét – mind meghívás, mind pályázati eljárás esetén – az egyházmegyei küldöttség a helyszínen, a választók gyűlésén kihirdeti. A választási eljárás akkor ér véget, ha a választás ellen a törvényben meghatározott határ-

időn belül panaszt nem adtak be, az egyházkerület elnöksége óvást nem emelt. A választás jogerős eredményét az eljárás befejezését követő legközelebbi vasárnapon a szószék-ről ki kell hirdetni.

A választás költségeit – a megválasztott lelkész költözködési költségeivel együtt – a választó egyházközség viseli. A megválasztott lelkész az esperes által kitérített beiktatással köteles az állást elfoglalni. Az állását elfoglalt gyülekezeti lelkész abban az egyházközségben, amelyben megválasztották, a beiktatástól számított legalább 3 évig szolgálni köteles. A gyülekezeti lelképásztor megválasztása határozatlan időre szól, a jogviszony csak az egyházi törvényben meghatározott feltételek bekövetkeztével szűnik meg.

Mint látható, komoly, hosszadalmas és felelősségteljes, de ugyanakkor felemelő feladat előtt állunk. Hordozzuk imádságban a lelkészválasztás folyamatát, hogy olyan pásztort kerüljön önállóvá váló egyházközségünk élére, aki hitben és létszámban is gyarapodó gyülekezetet vezethet, és Isten dicsőségére szolgálhat.

*Szabó Krisztián
presbiter*

Presbitereink

Szabó Ivett rovata

Lapunk karácsonyi számában két olyan presbiterrel készíthettem interjút, akik nagyon régi tagjai már gyülekezetünknek: dr. Gál Jánosné Ildikó és Pintácsi Éva.

Beszéltek nekem inspirációjukról, terveikről, elképzeléseikről. Megosztották velem, miért kötődnek nagyon ehhez a közösséghez, továbbá az adventi készülődésről is esett néhány szó.

Már nagyon régóta viselitek a gyülekezet gondját mint gyülekezeti tagok, Ildikó, te mint gondnok is. Mi motivált Titeket, hogy presbiteri pozíciót töltsetek be?

dr. Gál Jánosné: Ahogy az előző közösségben is, ahová jártam, aktívan részt vettem a gyülekezet életében, úgy itt is a bekerülésemet követően azonnal felajánlottam a szolgálatom. A második év után felkértek presbiternek. Az akkor még nagyon formálódó gyülekezetben sok lehetőség nyílt arra, hogy egy megújult presbitériummal új lendületet vigyünk a gyülekezet életébe, amitől a lelki élet megújulását is reméltük.

Pintácsi Éva: Ez egy olyan közösség, ahol a tagok otthon érezhetik magukat. Olyan erős, megtartó erőt tapasztaltam az évek során, mely min-

dig átsegített a nehéz élethelyzetekben. A többiek példája, az ima ereje kézzelfoghatóvá vált számomra. Úgy éreztem valamit vissza kell adnom abból a sok jóból, amit kaptam. Így megtiszteltetésnek vettem a felkérést.

Az évek során egyre jobban megismerhettétek a tagokat, nagyobb rálátásotok van már a gyülekezeti ügyekre. Mit tennétek másképp a közösséget illetően? Újítanátok, változtatnátok-e valamin?

dr. Gál Jánosné: Valóban sok testvérhez nagyon közel kerültem. Kialakultak baráti, testvéri, munkatársi kapcsolatok. Mindegyik más minőségű emberi, lelki kapcsolatot jelent. Ami mindben közös, hogy szeretettel és tisztelettel fordulunk egymás felé, mert csak így tudjuk képviselni azt az Istent, aki sokkal jobban szeret minket minden emberi elképzelésnél.

Nagyon sokat gondolkodom, gondolkodunk azon a presbitériummal, hogy milyen módszerekkel érhetnénk el, hogy a gyülekezet tagjai valóban magukénak érezzék ezt a közösséget, hogy merjenek, akarjanak tenni érte. Próbálunk különböző igéalkalmakat, kulturális programokat szervezni. Szépen lassan haladunk, de az imádságnál jobb lehetőséget nem tudnék említeni. Megtapasztaltuk, hogy az Úrtól kért és kapott dolgok az igazi értékek.

Pintácsi Éva: Igazi közösséggé kovácsolni össze a tagokat. A közös munka, programokon való részvétel lehetőség legyen mindenki számára, hogy tegyen, tehessen ezért a gyülekezetért. Jó érzéssel töltsön el másokat is a közösségben végzett munka.

Ez a kérdésem szorosan összefügg az előzővel. Milyen terveitek vannak a jövőre nézve?

dr. Gál Jánosné

dr. Gál Jánosné: Szeretném tiszteséggel, felelősséggel, Istenre figyelve betölteni a gondnoki pozíciót. Felelősséggel tartozom Istennek és az embereknek lelkiekért, anyagiakért. Hiszem, hogy Istennek komoly tervei vannak a gyülekezettel, mert megengedte, hogy templom épüljön, hogy azt emberek töltsék meg. Hiszem, hogy nemcsak létszámban szaporodunk, hanem hitben is meg erősödünk. Minden évben sikerült valami pluszt hozzátenni a meglévőkhöz. Ez nem egyéni teljesítmény, csapatban dolgozunk! A lelkipásztor vezetésével mind a presbitérium, mind a munkatársak sokat tesznek ezért a közösségért. A csapatmunka jó lehetőség a vidámságra, öröme, egymás megismerésére.

Pintácsi Éva: Az alapítványi munkám összefügg a tervekkel. Határozott terv, program nincs még, de a közös ötletelés, szervezés folyamatosan jelen van. Jól szervezett összmunka jellemzi az alapítvány ténykedését.

Ildikó, Te is Szentmártonkátáról jársz be. Hogyan oldod meg, hogy mindig részt tudj venni az alkalmon, istentiszteleteken?

dr. Gál Jánosné: Több, mint hét éve költöztünk el Nagykátáról. A kérdést

Pintácsi Éva

olvasva felmerült bennem, hogy körülbelül hány kilométert tettem meg. Több, mint 6000 km-t. Istentisztelet, bibliaóra, Bárka klub: ezek az állandó alkalmak. Ezen felül van heti több alkalom is, hogy be kell menni. Egyszerűen része az életemnek, életünknek, hogy megyünk, mert jó ott lenni, szeretjük azokat, akikkel vagyunk. Ott feltöltödsz, megvidulsz, kisimulnak lelked görcsei. Megoszthatod örömöd, gyászod. Hozzájuthatsz egy jó recepthez. Hallasz egy jó viccet, biztatnak, ha elcsüggedsz, örülnek, ha látnak. Kaphatsz egy ölelést. Megmondják, ha helytelenül csinálod. Megbocsátják, ha hibázol, biztatnak, te is bocsáss meg másoknak. Azt mondják, egyedi és értékes vagy, hogy lehetőség van arra, hogy örökké élj. Ez után persze, hogy szeretek oda-

menni, és mindent megteszek, hogy el is jussak!

A nagykáta gyülekezetnek ez egy különös színfoltja, hogy sokfelől jövőnk. Szentmártonkáta, Szentlőrincskáta, Tóalmás, Tápiószecső, Tápióbicske, Pánd, Jászboldogháza és még sorolhatnám, milyen sok helyről jönnek a testvérek az alkalmakra. Nagyon hálás a szívem mindegyikért.

Ha van valami, amit még szívesen megosztanátok velünk, szívesen fogadjuk.

Pintácsi Éva: Úgy szeretnek, amilyen vagyok. Ha gyengülök, megtámogatnak. Észreveszik, ha félelmeim győzörnek. Ha bánat nyom, mindig van, akire számíthatok. Olyan mély, emberi odafigyelést kapok, ami példa

számomra mindennap. Ami az adventet illeti, tudatosan figyelnem kell rá, mert annyi tevékenységet vonzok be ebben az időszakban, hogy kifáradok, és időnként magamra és a környezetemre is kevesebb figyelem jut. Igyekszem csendes időt biztosítani magamnak, hisz az kölcsönhatásba kerül a környezetemmel is. Úgy érzem, az alapítványban igazi harmóniában dolgozunk együtt. Az ötletek, a megvalósíthatóság realitása mindig összhangba kerül. Közös munkánk végeredménye szinte mindig pozitív ki-csengésű volt még eddig.

Köszönöm, hogy megosztottátok gondolataitokat. Életetekre, munkátokra Isten gazdag áldását kívánjuk, és egyben nektek és családjaitoknak békés, boldog ünnepeket.

... és felcsendült egy dallam

Munkahelyemen, az óvodában nagy nyüzsgés közepette egy különleges hangra kaptam fel a „fülem”. Egy kedves munkatársam, Szarvasné Velkei Alexandra torkából csodaszép dallamok törtek fel.

– Szandi, hogy tudsz így énekelni? – tört ki belőlem. A beszélgetést követve derült ki, hogy zenetagozatú iskolába járt Jászberényben, majd zenei gimnázium tanulója lett. Művésztanárok kísérték végig pályáját. Két énekversenyen is kiválóan szerepelt. Így egyértelművé vált számomra, hogy őt kell meghívunk az idei, hagyományos alapítványi, adventi koncertünkre.

Rövid egyeztetés után összeállt a műsor. Alexandra hangja a műfajokon átívelő barangolásra hívott minket november 24-én délután. Templomunk akusztikája kiváló volt a népdalok, opera áriák, operett slágerek és az

adventi énekek dallamvilágához. A közös próbák felhőtlen hangulata jelezte, hogy mindannyian „úszunk” a zenével. Kórusunk számára ritka élmény volt kísérni Szandit Wolf Péter Ave Maria című dalában. Különleges összmunka kísérte végig a felkészülést. A kísérő zenék összeválogatása, a református kórus kísérete az összekötő szöveg harmóniája, mind-mind hozzájárult a csodálatos délután létrejöttéhez. Bízom benne, hogy aki ott volt egyedi, különleges zenei élménnyel gazdagodott.

Az elkövetkező években is megszervezzük hagyományos adventi koncertjeinket, melyre mindenkit szeretettel hívunk, várunk a jövőben is. Abban biztosak lehetnek, hogy mindig személyes, ritka élményben lesz részük.

Pintácsi Éva

KISZABADULTUNK...

Október 27-én gyülekezetünkben kilenc fővel egy kellemes szabadidős programon vettünk részt Budapesten a Harry Potter szabaduló szobájában.

A szabadulós játékok lényege, hogy meghatározott időn belül különféle fondorlatos feladatokat, logikai talányokat megoldva kijussunk a játéktérből. A játékelményen túl a hangsúly elsősorban a csapatépítésen, a közösség formálásán van. Egymás segítése, közös gondolkodás nélkül nem járhatunk sikerrel. Lelkes csapatunk egy kissé elfáradva még időn belül legyőzte a szobák titkát. Ezen a délutánon – még ha csak kicsiben is – megta-

pasztaltuk, hogy egy közösség életében nélkülözhetetlen az együttműködés, az együtt gondolkodás és a kölcsönös segítségnyújtás. Ez a gondolat a gyülekezeti közösségünk működésében is fontos, hiszen Isten tervének megvalósításában ugyanígy kell közösen munkálkodnunk.

A jövőben is szeretnénk hasonló csapatépítő és vidám programokat szervezni kicsiknek és nagyoknak egyaránt, hiszen közösségben lenni, egymást bátorítani és segíteni jó.

Hajnal Hajnalka

Hírek a Bárkából

A *Bárka* a nagykáti református gyülekezet nyugdíjas klubja. Miért választottuk a *Bárka* nevet? Az özönvízben nyolc lélek menekült meg. A halált hozó hullámok megmentették az Istenben bízókat. Milyen nehéz lehetett Noénak a hatalmas bárkát felépítenie a hitetlen világban. Száz évig dolgozott rajta és közben próbálta meggyőzni az embereket. Minden gúnyolódás, megbántás közepette is megmaradt Isten mellett, mert az Úr szava volt számára a valóság. Mikor az özönvíz megérkezett, Noét és családját kiemelte a hullám, a hitetlen embereket eltemette.

Jézus halála az egyik embernek halál a másoknak élet. Aki visszautasítja annak halálát, mert aki megtagadta az Ő vérét, annak nincs szabadulás. Jézus az igazi bárka. A halált hozó hullámok felemelték a bárkát. Egyeseknek halált, pusztulást jelentettek, másoknak szabadulást.

Minden attól függ, hogy miben bízzunk. A bárka Jézus előképe, aki magába fogad, hogy akik őbenne halnak meg, új életre támadnak. Ezért választotta a nyugdíjas klub a *Bárka* nevet.

Ebben az esztendőben szerdai összejöveteleinken Végh Tamás: *Ábrahámtól Jézusig* című üdvtörténeti igesorozatát tanulmányozzuk. Először az Ószövetséget, könyvről-könyvre, majd az Újszövetséget. Nem véletlenül mondják a Bibliát a könyvek könyvének, hisz ez az emberiség legfontosabb, és egyedülálló könyve, mivel Istentől ihletett.

Végh Tamás így ajánlja könyvét: „A teljes Ószövetségen egy üdvtörténeti vonalat követhetünk Jézusig. Isten egy embert, egy családot, egy népet kiválasztott, hogy a pogány tengerben, amibe süllyedt az egész emberiség, kijelentse magát. Így bemutatkozó tanítást végzett, hogy kicsoda Ő, és mit jelent Hozzá tartozni,

Neki engedelmeskedni vagy engedetlenül élni. Hogy megismerje a világot az egy, igaz, élő Istent, és így ennek a népnek keretében megszülessék minden népek Megváltója, Jézus Krisztus. Ez a folyamat maga az üdvtörténet, amelyben Isten az ember megváltását készítette el.

Miközben figyeljük, hogy mit cselekedett Isten értünk az ő életükben, az ígék minden kor hívői számára üzenetet, tanítást, útmutatást jelentenek. Tehát nem csak történelmet tanulunk, hanem személyes ígéket nyerünk az Ószövetség lapjaiban.

Ábrahámtól Jézusig követjük ezt az utat, majd folytatjuk, amíg Az apostolok cselekedeteiről írott könyv végén Pál apostol kilép a Bibliából.

Az üdvtörténet ma is folytatódik. Milyen kegyelem, ha már mi is részesei lehetünk!”

Sándor Gábor

Könyvajánló

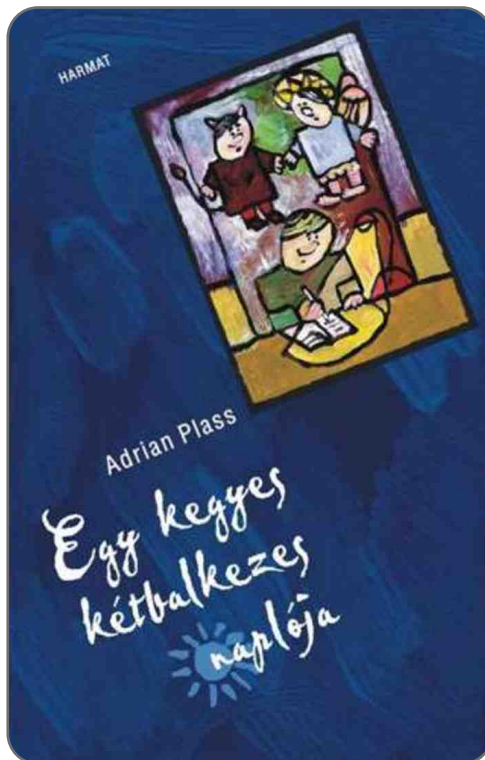
Adrian Plass

Egy kegyes kétbalkezes naplója

Amikor meghalljuk azt, hogy keresztyén irodalom, sokszor kegyes áhítatos könyvekre gondolunk, vagy mély, teológiai írásokra, esetleg olyan regényekre, melyekben Isten vagy az általa vezetett nép, személy a főszereplő. De talán legkevésbé jutnak eszünkbe vicces, olykor könnycsordulásig kacagtató könyvek. Az igazat megvallva, nem is sok ilyen kiadvány van. Ezért is örültem meg, amikor néhány éve kezembe került Adrian Plass *Egy kegyes kétbalkezes naplója* című könyve.

Amikor először olvassuk, végigkacagjuk a történeteket. Második olvasásra rádöbbenünk, több van mögöttük, mint egyszerű humor. Harmadszorra már kénytelenek vagyunk bevallani, hogy a mű bizony rólunk szól. Mert magunkra ismerünk. Menthetetlenül meglátjuk magunkat egy-egy történetben, a főhős jellemvonásainak többsége pedig illik ránk. Ha bevalljuk, ha nem.

A könyv egy hitét kereső, megélni próbáló gyülekezeti tagról szól, akinek a vallásról, Istenkövetésről alkotott elképzelései sokszor igen magasztosak, ám a gyakorlati megvalósítása legtöbbször homlokegyenest más. Tudja ő, ahogyan mi is tudjuk, hogy mit tanít a Teremtő, és elméletben pontosan tudja, tudjuk, hogyan kell ezt megvalósítani, de amikor arra kerül a sor, hogy a min-

dennapokban is megélje az isteni tanítást, elgondolkodtató, meglepő, de legtöbbször komikus jelek kerekednek ki belőle. A könyv középpontjában a hit és a keresztyénség áll, de olyan esendő emberi módon, hogy nem lehet mosolygás vagy nevetés nélkül megállni.

A napló napról-napra követi a kegyes, kétbalkezes családfő – aki tulajdonképpen maga az író – és családja, barátai, rokonai, gyülekezete életét. A történetekben valóban magunkra ismerhetünk. Ám ez nem a hit, vallás, vagy keresztyén élet kifigurázása. Ez sokkal több, mélyebb annál. Mert a humoros, néha kínos, de mindig elgondolkodtató történetek tükröt tartanak elénk. Őszintén végiggondolhatjuk, vajon valóban olyan életet élünk-e a mindennapokban, amilyen az Úr

szánt nekünk, s valóban valamilyen misztikus, megvalósíthatatlan, emberidegen életforma a keresztyénség, vagy a mindennapokban nagyon is megélhető, gyakorolható.

A könyv kellemes, szórakoztató, elgondolkodtató olvasmány fiataloknak, és idősebbeknek egyaránt. A kötetet a Harmat Kiadó adta ki.

Szabó Krisztián

Ürögdi Ferenc Adventi csendben

Advent! Csend van.
Nincs hang, csak lélek-beszéd.
Adventi csendben
Lehullok Uram elé.

Adventi csendben
Csak hitem kis mécse ég,
Adventi csend van
Körülöttem mély a sötét.

Adventi csend van
Készül-e mondd a szíved?
Adventi csendben
Gyümölcsöt hoz-e a hited?

Adventi csendben
Szunnyadsz tán?
Lámpád sem ég?
Adventi csend van
Ébredj! Jön a remény!

Nt. Faragó Dávidot,
gyülekezetünk lelkészét
meggyengült egészségi állapota
miatt Ft. Dr. Szabó István püspök
úr 2018. december 7-i hatállyal
visszarendelte szolgálatából.
Egyben Nt. Takaró András
esperes úr **Nt. Ágoston Géza**
nyugalmazott lelkipásztort
nevezte ki helyettes
lelkipásztornak a gyülekezet
élére a lelkészválasztás
lebonyolításáig, illetve az új
lelkész beiktatásáig.

Rendszeres alkalmaink

Heti rendszeres alkalmak:

Szerda	Bárka Nyugdíjasklub	10.00 óra
	Imakör	17.30 óra
	Bibliaóra	18.00 óra
Péntek	Gyülekezeti kórus	18.30 óra
Vasárnap	Énektanulás Nagykátán	9.30 óra
	Istentisztelet Nagykátán	10.00 óra
	Gyermek-istentisztelet Nagykátán	10.00 óra
	Istentisztelet Tápiószentmártonban	15.00 óra
	Istentisztelet Tápióbicskén	16.00 óra

További rendszeres alkalmak:

Süti vasárnap Nagykátán minden hónap második vasárnapján.
Ifjúsági klub Nagykátán minden hónap harmadik péntekjén 17.00 órától.
Úrvacsoraszombat minden hónap utolsó vasárnapján.

További programok a gyülekezet honlapján, a www.reformak.hu oldalon.

Egyházközségünk számlaszáma:

OTP Bank

11742063-21454624

A banki átutalással fizetett
egyházfenntartói járulék,
adomány a fenti
számlaszámra fizethető.

A presbitérium

33/2017. (XII.07.) számú
határozata alapján az
egyházfenntartói járulék
összege 2018. évben
12.000 Ft/év/fő.

DECEMBER 24.

Gyertyafényes családi karácsony
16.00 - Nagykáta

DECEMBER 30.

Vasárnapi istentisztelet
10.00 - Nagykáta
15.00 - Tápiószentmárton

DECEMBER 25.

Ünnepi úrvacsorás istentisztelet
10.00 - Nagykáta
15.00 - Tápiószentmárton

DECEMBER 31.

Év végi hálaadó istentisztelet
16.00 - Nagykáta

DECEMBER 26.

Ünnepi úrvacsorás istentisztelet
10.00 - Nagykáta

JANUÁR 1.

Újévi istentisztelet
10.00 - Nagykáta

HÍD - a nagykátai református gyülekezet hírlevele. Megjelenik negyedévente a Nagykáta-Tápióvidéki Református Missziói Egyházközség kiadásában. Felelős kiadó: Faragó Dávid lelkipásztor. A szerkesztőség tagjai: Sándor Gábor, dr. Gál Jánosné, Szabó Ivett, Szabó Krisztián. Korrektor: Kőszeghy Katalin. A szerkesztőség címe: 2760 Nagykáta, Ady Endre út 29. E-mail cím: reformak@reformak.hu. Webcím: www.reformak.hu/hid. Nyomdai munka: boommédia Kft., Jászberény. A hírlevél ingyenes, de kiadása támogatható az OTP Banknál vezetett 11742063-21454624 számú számlára történő átutalással.